

LANZELL

llista, i després es va concretar en llista de drets a pagar, tributs d'entrada.

Com a nom de lloc podria tenir el significat de 'sèrie de coses: garbes, arbres, tanques, etc.'.

LAVANOR, veg. ARGENTOR

-LEGANT, *Bini-* (Llucmajor, Mall. 35, b-3)

Ja en el segle XIV (B. FONT OBRADOR, *Hist. Llucmajor* I, 201).

No és exacte dir que ve d'un aràbic *Beni alakant*, en el sentit de 'fills d'Alacant': usar 'fills' en el sentit d'habitants és estrictament hispànic (català i castellà) però no es diu en les altres llengües, i no sé cap raó per creure que s'hagi dit en àrab; de més, en aqueixa combinació mancaria el nexa coordinatiu. En realitat és *beni'l-Laqānti* 'fills de l'alacantí'; així havent-hi l'article aràbic enmig hi ha el nexa subordinatiu; es tracta d'una petita tribu de descendents d'un moro que li deien l'Alacantí; en àrab vulgar l'accent tònic en els gentilicis en -ī recau sobre la síl·laba precedent si aquesta és llarga o tancada; en català la *i* final ha caigut normalment. Despuig hi posa *Binielegant*, o sigui que encara sentia pronunciar la *a-* de Beni al-Laganti. No deu ser casual que a uns tres quilòmetres de *Binielegant* hi hagi el gros redol anomenat *Alacantí* assenyalat en el mapa 34 f-12, també oït *sələkənti* per Coromines.

LLAMPÍ (Maria, Mall. 19, e-11)

Té l'aire d'un diminutiu del topònim menorquí *Llimpa* (veg. infra) i seria possible, doncs, que tant *Llampí* com *Llimpa* venguessin del llatí *LĪMPĪDA*, *LĪMPĪDUS* amb el sentit de 'neta de vegetació'.

-LLAUTÍ, *Bini-* (Maó, Men.)

Mascaró recull *Binillautí*, nom de dues estàncies, *B. Nou* i *B. Vei*; Coromines anotà *Es Pla Gros de Binilutí* també pron. *Binilautí*, en la seva enquesta de Favàritx. No dubtem que ve d'un nom de persona aràbic, car